

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Салати Ігоря Євгеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 38, пункту 7 статті 247, частини першої статті 257 Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в
24 квітня 2018 року
№ 126-1(І)/2018

Справа № 3-66/2018(3773/17)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Салати Ігоря Євгеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 38, пункту 7 статті 247, частини першої статті 257 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Салата І.Є. – звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 38, пункту 7 статті 247, частини першої статті 257 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс).

Відповідно до цих положень Кодексу протокол надсилається органу (посадовій особі), уповноваженому розглядати справу про адміністративне правопорушення; провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю, зокрема, у разі закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених статтею 38 Кодексу, а саме: адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні – не пізніше як через два місяці з дня його виявлення, за винятком випадків, коли справи про адміністративні правопорушення відповідно до Кодексу підвідомчі суду (судді); у таких випадках – не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні – не пізніше як через три місяці з дня його виявлення.

У конституційній скарзі Салата І.Є. зазначає, що несвоєчасне направлення до суду матеріалів призвело до закриття провадження у його справі про адміністративне правопорушення, оскільки закінчилися встановлені законодавством строки розгляду. Згідно із частиною першою статті 257 Кодексу протокол надсилається органіві (посадовій особі), уповноваженому розглядати справу про адміністративне правопорушення, але в законодавстві не зазначено, протягом якого строку такий протокол має бути надісланий. Матеріали у справі Салати І.Є. надійшли до суду після закінчення строків накладення адміністративного стягнення, і провадження у справі не могло бути розпочато, а відкрите провадження підлягало би

закриттю. Таким чином, на думку автора клопотання, його було позбавлено „реальної та фактичної реалізації права на судовий захист, що гарантоване статтею 55 Конституції України“.

На підтвердження вказаного Салата І.Є. долучив до конституційної скарги копії постанов Київського районного суду міста Одеси та апеляційного суду Одеської області.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно з частиною першою статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу.

Салата І.Є. просить Конституційний Суд України перевірити на відповідність Основному Закону України, зокрема, частину першу статті 257 Кодексу. Однак зазначене положення в судових рішеннях, копії яких долучені до конституційної скарги, не застосовано, отже, не може бути предметом перевірки Конституційним Судом України на відповідність Конституції України (конституційність).

Вказане є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 частини першої статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням

того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суд відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта статті 77).

У конституційній скарзі Салата І.Є. зазначає про позбавлення його права на судовий захист, що суперечить статті 55 Конституції України, однак жодних аргументів на підтвердження цього не наводить.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що суди, застосовуючи частини першу, другу статті 38, пункт 7 статті 247 Кодексу, не порушили гарантованих Основним Законом України прав.

Автор клопотання, по суті, не погоджується із судовими рішеннями, в яких його було визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення. Проте незгода з судовими рішеннями не є обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

2.3. Салата І.Є. також зазначає, що у частині першій статті 257 Кодексу не визначено строку, протягом якого до суду має бути надісланий протокол про адміністративне правопорушення, що вказує на наявність законодавчої прогалини, однак її усунення здійснюється шляхом внесення змін і доповнень до законів та належить до повноважень Верховної Ради України.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування невідповідності Конституції України (неконституційності) частин першої, другої статті 38, пункту 7 статті 247, частини першої статті 257 Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 частини першої статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень

Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Салати Ігоря Євгеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 38, пункту 7 статті 247, частини першої статті 257 Кодексу на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Головатий С.П.

Гультай М.М.

Колісник В.П.